

plads? Og hvordan vil ministeren sikre, at der er personalenormering nok, for ellers er det en utålelig situation ikke alene for personalet, men generelt?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først til hr. Morten Bødskov: Jeg forstår ikke den surhed, som hr. Morten Bødskov gav udtryk for. Jeg synes sådan set heller ikke, at det er fair.

Jeg sagde ikke i min besvarelse, at det alene var de to handlingsplaner, som vi har fremlagt, der er det kriminalpræventive og forebyggende ben i regeringens indsats. Der bliver brugt tonsvis af menneskelige ressourcer og penge på forebyggende indsatser overalt i systemet, ikke mindst kriminalforsorgens ansatte gør et enormt stykke arbejde, men der er også mange andre blandt de sociale myndigheder og andre, der gør et kæmpemæssigt stykke arbejde. Så at udlægge det på den måde synes jeg nærmest decideret er uartigt, men jeg tager det som udtryk for, at hr. Morten Bødskov er meget optaget af, at man også sætter fokus på det andet ben, og derom er der overhovedet ikke nogen uenighed mellem regeringen og Socialdemokratiet.

I dag behandler vi et lovforslag, der skærper strafferammerne. Det har Socialdemokratiet også sagt ja til, og det synes jeg faktisk er godt og glædeligt.

Gode, nye initiativer er jo altid velkomne, men jeg vil dog sige, at den noget hårdhændede behandling, hr. Morten Bødskov gav »Stop Volden«, forstår jeg faktisk ikke. Der er masser af mennesker, der er optaget af det her spørgsmål i dagligdagen, som har rost regeringens initiativer, bl.a. når det gælder unge og alkohol.

Vi ved jo, at mange af voldstilfældene skyldes, at unge mennesker mellem 15 og 20 år drikker sig særdeles berusede, og nogle af de initiativer, som den nuværende regering tager, er jo bl.a., at vi meget gerne ser, at bøden kommer op for de restaurationssejere, der ikke sørger for at overholde reglerne og sikre, at der er respekt for alkoholbevillingerne. Det er et nyt initiativ for bare at komme med et enkelt, men det er ikke handlingsplanen, vi diskuterer i dag.

Kl. 18.10

Over for fru Elisabeth Arnold vil jeg beklage, hvis det var sådan, jeg udtrykte mig. Jeg er fuldt ud klar over, at Det Radikale Venstre også er optaget af vold i hjemmet. Det, jeg forsøgte at sige, var derfor også, at jeg havde forventet, at det måske var et af de områder, hvor Det Radikale

Venstre havde været mere positivt i forhold til det, regeringen har fremsat om strafskærpelser.

Derudover kan jeg sige, at i den anden handlingsplan, vi har i forhold til vold mod kvinder, er der en lang række initiativer, der er målrettet lige præcis de kvinder, som i dag måske ikke tør eller måske er skamfulde over at anmelde deres ægtemand. Bl.a. bliver der jo lavet en rådgivningslinje og en hjemmeside for at hjælpe de kvinder. Men igen, det er jo lidt en anden diskussion.

Endelig igen til fru Lissa Mathiasen: Man hører jo det, man vil høre. Regeringen er i lovforslaget kommet med et skøn over, hvad pladsbehovet bliver. Det er naturligvis ud fra den betragtning, at hvis kriminaliteten er så og så stor, så og så mange mennesker bliver dømt efter den og den straffelovsparagraf, vil det medføre, at når de har afsonet den straf, de ville have fået efter de nugældende regler med tillæg af de strafskærpelser, som dette lovforslag medfører, et behov for x antal lukkede og åbne pladser. En sådan statistisk øvelse synes jeg, at man er nødsaget til at gennemføre. Så på den måde kan man sige, at det er gennemregnet.

Det, vi har nævnt i lovforslaget, er jo så selvfølgelig, at vi i samråd med Finansministeriet og Kriminalforsorgen vil lave en analyse af den endelige vurdering af de økonomiske konsekvenser i 2003.

Men under alle omstændigheder udløber flerårsaftalen for kriminalforsorgens område, og der forventer jeg naturligvis og håber på, at alle de partier, der i dag har været så optaget af de spørgsmål, også indgår konstruktivt i en drøftelse af, hvad vi gør i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu brugte ministeren selv ordet uartigt om en anden ordforer, så vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er uartigt at kæde merbevillingen på sygehusene sammen med nedskæringer på det forebyggende arbejde og det kriminalpræventive område.

Pengene til sygehusene har regeringen jo taget ved en nedskæring over for de allerallerfættigste ude i verden. Man kan sige, at det er en endnu større forebyggelse, man har taget dem fra. Det er nemlig forebyggelsen af konflikter generelt i verden. Hvis man alene ser på det danske arbejde for at forebygge kriminalitet i Danmark, har det altså ikke noget med merbevillingen til sygehusene at gøre, for den har man taget